

465b

Office of the Registrar
Tamil Nadu

வேளாள இயல்பு.

தம்பரம், குளங்கோட்டை
பாண்டிச்சேரி, தஞ்சாவூர், கரையார், கரையார், கரையார்

மகாபெரும்புலி

அனையம்புலி

சிவசங்கரதம்பிராசுவாமி

உத்தரபெரும்புலி

கெ. வ. தங்கநகராசுவாமிநாயகர்

கங்குலெரிக்காடாசுவாமிநாயகர்

திருஞானசம்பந்தருலியாபரம்

மாநிலாபதிப்பெரும்புலி

திருநெல்வேலி

அம்பலவாணக்கிராமாசுவாமிநாயகர்

திருவெங்கடாசுவாமிநாயகர்

புதுநகர், கள்ளிநகர், கள்ளிநகர், கள்ளிநகர்

என்பவர்களை

முத்தமிழாசுவாமிநாயகர்

பதிப்பிச்செய்து

கலி-சகலக. பவ(கு)

பிரசாங்கரகே யுழங்கார்தருஞ்செய்
 லாசககொடினைதேழுமன்னம்—பிரசமலர்ப்
 புஞ்சவின்நன்னகைநொழிலாற் றெய்க்கமறுக்கணாந்
 தங்கிருமத்தாரசாதிதான்

பிரதேசத்திற் கால்வாயுக்கும் காணவொழியுள்ள சதங்குணமாய் உண்டாகும்
பூமிக்கும் பூனும் பூணிலுளும் உயர்வு தாழ்வாய்ச்சொல்லப்பட்டன. இ இ
வ்வித தாழ்ச்சுவர்கள் கதர்பத்தியினு ளுயர்காணாமென்றும், உயர்ந்தவர்க
ளிடையினுள் தாழ்ச்சுவர்களாவார்களென்று கருதி ஸம்மதித்த சொல்லி
வந்தது.

[illegible]

இதவரியத்தினாலாவது அதிகாரத்தினாலாவது வீரநாதவினாலாவது இவையுலகி
மதிக்கப்படுவதைவிட, ஐசரபத்தியினால் அதிகாரமடைந்ததுபுரியுமாக்கொண்டது
என்கருத்து. வியாசர், பெத்தானசபையான், திருநாளைப்பாவுரார்சாயனார், கலியா
யனார், சேசநாயனார், தானுதகாதசாயனார், கண்ணப்பசாயனார், அதிபத்தநாயனார்,
மயங்கைய-மலார் ஆகிய இவர்களென்கதவினால்தான் இவ்வியாதததலம். இந்
ர்களுக்குள் சோதியேதம் நுபபதினால் ஒருவனாயொருவர் என்பரிசுஞ்செய்வதற்கு
ஒருவர்கூட ஒருவர் சாப்பிடுவதற்கும், கலியாணஞ்செய்வதற்குத் தாடப்பிடு
பாபம் அதினால் பவிருந்திக்கும் அன்புக்குத் தவப்பென்று சிலர் சொல்லுகிற
பிடாம். சாதிபத்ததைவிடப்போல தாயக்சொல்லும் பாயபயிசனான இந்நுக்
பிதப்பர் மேற்கொல்லியவகட்குள் பிரயோசனத்தைபடைநிறுப்பதை பாயமக்
சலம். இந்நகர்களுக்குள் சாதிபெதம் எதினுண்டாயிருக்கிறது. அதில் யோச
பாயர் என்பதை இயபுத்தகத்திபெல்லப்பிபுத்ததப்பிபு

பாரதம், சாகதிபர்வம், உறுமொழிநதகருஞ்சுவ தெவது வெண்பர.
மணி-வது சத்தியாபம் கூறு-வது சுலோகம்.

சிறுவரவர்களாக கவரப்பினர் இருந்ததென்பதும் மதிநுழைந்த தேவாரப்பதி
தமிழ்நாட்டாண்டகம் பி.வாழ்வுபாற்றி மதுவிலக்கு அதிகாரியிடம் நமஸ்கரி
கூலிவாரியர் புகழ்ப்பதற்கும்.

வேளாளர் இயல்பு:

[illegible]

தூலாசிரமம் வகைநீதினபடலம் சூழ் கவி.

பிராமணம் உடைய மதத்தினம்.

வேளாள இயல்பு.

செய்தாலும் செல்லப்பொருளை மீட்டித் தைத்ததைத் தரங்குக்குத் தினை
போல உகையால் பிராமணனையும் கூத்திரியனாய்ந்தாங்குதலால் உகைய
கொடையினின்று பிறக்கனென்றும்; இந்தமூக்குலத்தொர்க்குடல் எவல்
(குத்திரம்) செய்கலால் குத்திரப் பாதத்திலிருந்து பிறக்கானென்றும் விதி
பெறப்பட்டிருக்கிறது.

கொழிற் பேசுபாணமாய் ஜாகிபேதமெற்பித்தப்பட்டாலும் காண்கு
நனத்தவரும் பிரமாயினின்று தோன்றினராயினால் பிழைபுத்திரர்களே
என்கேள்வியுடையவர்கள்.

ஜென்மநாஜாயகே குத்திரம்; சர்மணஜாயகே துவிஜா;
வேதாத்தியானே துவிப்பிரம்; பிரமஞானே துபிராமணம்.

இந்தச்சுலோகத்தில் பிறவியினால் பிராமணர் குத்திரமென்றும் உபந
யனத்தினால் துவிஜாமென்றும், வேதபாராயணத்தினால் விப்பிராமென்றும், பி
மக்கியானத்தினால் பிராமணமென்றுஞ் செல்லப்படுகின்றது. ஆகையால்
கொழிற் பறவியே ஜாகிபேதப் பிழையிருக்கின்றது. இதற்கு வினையாருலக்
கிறந்த வேதவியாடே நிருஷ்டாந்தம் ஹைவருணத்தொக்குமெழில்
கறந்தால் - துத்தியுக்குறைவுபடுமென்பதற்கு ஆதாரம்.

“மறப்பினை மொத்துக் கொளலாகும், பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கவகுன்றக்கெடும”.

“நாற்பாற்குலத்தின் மெற்பாறெருவ
கற்றிலனாகிழிபுப்பவனே”.

(க) காகியமிப்படியிருக்க, அந்தந்தஜாதிகை விதிச்சபடி தத்தம்ஜா
தியில் விவாஹஞ்செய்த ஸ்திரீ புருஷர்களுக்கு ஜெனித்தவர்கள் பிறவியி
ல் அந்தந்த ஜாதியானென்றுசிலரும்,

மனு-உ-வது-அத்தியாயம்-உ-உ-வது-சுலோகம்.

வேளாள இயல்பு.

(உ) அந்தந்த ஜாதிகை விதிக்கொழிற் களைச் செய்து
நுகிறவர்கள் அந்தொழிற் குடியினாய்நன்று வேறுசிலருக்கு
பெறப்பட்டிருக்கிறது.

(ங) குண்டகன், கோலகன், காளினன், அனுலோமன், பிரதிலோ
மன், ஆந்தராளன், சிராததயன், என்றேழு சங்கர நூதிகளுளவென்
ல்காந்தபிராமணம் குத்திரத்தினையிற் செல்லுகின்றது.

பிராமணர் கொழிற்:

க. ஒதுவத்தல்

உ. வேட்டித்தல்

ங. எம்மல்

க. ஓகல்

உ. வேட்டல்

ங. சதல்

இம்முன்றும் விசேஷகொழிற்.

இம்முன்றும் பொதுக்கொழிற்.

தொழில்

கூத்திரியர்கொழிற்.

க. உலகோம்பல்

உ. படைபாற்றல்

ங. பொருகல்

க. ஓகல்

உ. வேட்டல்

ங. சதல்

இம்முன்றும் விசேஷகொழிற்.

இம்முன்றும் பொதுக்கொழிற்.

தொழில்

மனு-தி-வது-அத்தியாயம்.

... 1971-1972

2. புகழாத்தல்

இமயமலையிலே சென்று விட்டேன்.

க. பொருளிட்டல்

க. ஷதஸ்

2. Coll. L. 60

இம்மூன் மீட்டுதல் தாக்கீதில்.

பு.க.த.தல்

செய்தில் கா

குத்திரத்தொழில்:

முந்திய மூன்று வருஷங்காந்தும் ஏவல்செய்வதாமாத்கிடீமே.

பாடம், கதை, நிரிய, வைதி, நிர்ணயமும், துவருணத்தாயும் இருபிறப்
பாளொன்றும் துவர்களுக்கு எகசிய உபவிதம், வேதத்தியாயனம், சாயத்
திரி, இவைகளுள் பென், தஞ்சை, சோலையிடுகத்தது.

புத்தகங்களை நிகழ்த்திய அனுஷ்டானங்களைச் சரியாய் நடத்தவரம்பற்றி நடந்துசெய்யவேண்டியது. புத்தகங்களுக்குரிய சுத்தநீர்ப்பாக்கடமை. ஆனால் புத்தகநீர்ப்பாக்கடமை. ராஜாதிபதியானது ஏறக்குறைய தும்-வருஷக்கால நாயுக்கிண்டத்து. இப்பால நீர்வொரு ஆதயாரும் தகைகள் கங்குள் உதிருகிறபடியுண்டானங்களை மனுநீதிப்பற்றி செய்யத்தவறிப்போய் குற்றம் புத்தகத்தாரகியிற் தெளிந்தவர்க்குமாதிரி அந்தந்த ஜாதியாரொன்று புத்தகத்தாரங்கள். ஆகலால் வேளாளர் வைசியஜாதிக் குரிய அனுஷ்டானம் தால் சிலவற்றைத் தீர்ப்பாய்ச்செய்யபாமையி னுல்லமத்திரம் அவர்கள் வைசிய ஜாதியாரல்லொன்றுசொல்லக்கூடாது. இதற்குத்திருஷ்டாரத்தம்:

மலுத்தி-2-வது அத்தியாயம்-5௫ நக-௧௭-௧௮-வது பிரிவு, ௨-வது அத்தியாயம்-௪-வது பிரிவு இவைகளேயப்பார்க்க-

CONFIDENTIAL

கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் கேள்வி எண் 10-ஐப் பற்றித் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்டவாறு விடையளிப்பேன்.

1955-56 நிர்வாக வருடத்திற்கானும் அடிப்படைச் செலவுகள், சிறப்புத் திட்டச் செலவுகள், வரமானங்கள் போன்ற பிராமணர்களின் செலவுகள்.

க. : உலகோம்மல், படைபயிற்சல செய்யாத கடித்திரினை
கொடுப்பவென்று சொல்கின்றார்களேயே.

வேளாடூர் வைபவர் :

வைசியருக்குரிய அறுவகைநிலை எப்போதும் வேளாள் செபத்தை நிரூபித்தார்கள். அவையாவன:

(க) ஏற்கனவே இது வேளாளருக்குரியதாகும்.

(2) புகார்மீது: இதுகுறித்து உத்தரவு எண் 143/2012 பரிசீலனையில்

REF ID: A66060

(உ) கலை: இது தமிழிலே கவிமாதலும்க்கிசுதுவென்கிட்டுவோம்.மதுகது.

(1) வேட்டை: இது பூர்வாசிரியை உபநிசனாசனமாகக் கண்டித்து காரியங்களை நிரூபிக்கல்.

(க) கீதல்: இது அறச் சேமித்தல்.

பாடகம்-தனுசாவனிகபநுவம் உமாதம்பிரவர்தாமவாதகம், துரை
பநுவம் கருதிக்கச்சம்-

மேலும் ச. சுவாமிநாதர், மலர்-க-வழி-தெரியாமை-தான்-தெரியும்.

வைசியர் வேளாளர் என்றும், கணினியர் என்றும், மேழைக்காரியர் என்றும் கூறப்படுவர். அவர்களியல்பு முற்றும் பாவன.

ஆணைவழிபிற்றல், அழிந்தோரை நினைப்பல், கைக்கடனாற்றல், கர்வத்தவன்மை, ஒக்கல்போற்றல், ஒவாமுயற்சி, மன்னிமைதருதல், ஒற்றுமை, விருந்தோம்பல், கிருந்தியவொழுக்கம். இவ்விதயல்புத்தையும் வேளாளர் அனுஷ்டித்து வருகின்றனர். இவைகளைச் செய்பவரே வேளாளர் குத்திரர்?

ஆகுசதினம்.

வேளாளருக்கு நாள்-யி, சுத்திரியருக்கு நாள்-யி, வைசியருக்கு நாள்-யி, சூத்திரருக்கு நாள்-யி, இரத்தினம் விதியெற்பட்டிருப்பதால் வேளாளர் ஜெனனத்திலும் மாணத்திலும் யிரு நாள் ஆகுசதினங்களாகிய நக்சுருது அனுஷ்டித்துவருகிறார்கள். அவர்களில் திசைநெற்ற சிரேஷ்டருக்கு நாள்-யி வைசியருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற சோடசுகிரியைகளை வேளாளர் தவறாமல் ஆத்தியருவதில், உபநயனம் சூதலானசடங்குகளை விசாரித்துக் கொண்டு, அழிந்துகொள்ளுகிறார்கள் வைசியர் தரித்துக்கொண்டிருப்பவர்களை நெற்றப்பட்டிருக்கிற எக்கியோபவீதத்தை வேளாளர் எல்லா நேரங்களிலும், திசைநெற்ற சிரேஷ்டம் முதலிய கருமகாலங்களில் தரித்தே வருவதுமல்லாமல் அவர்களில் அதிகைநிகத்தையனுஷ்டிக்கிற இவ்வாறான சிரேஷ்டம் முதல் தரித்துக்கொண்டும் அதற்குரிய அக்கினிகோத்திரங்களைச் செய்கிறார்களும் வருவார்கள். திராவிடதேசத்துவேளாளர் திராவிடபுரத்திலுள்ள வேதத்தைப் பாராயணம்பண்ணிவருகின்றனர். இப்படியே தென்குலவனுஷணவப்பிராமணரும் தமிழ்வேதமெனச் சிறப்புறவேட்கிய கிருவாய்வேழிணப்பிராமணபண்ணிவருகின்றனர்.

மனு-தி-வதத்தியாயம்-அக-யதபிரிவு-

வந்தார்தம் குதச்சங்கிதை எக்கியவபவகாண்டம் நாயத்திரிமாசுருகி நாயத்த அத்தியாயத்தைப்பார்க்க.

திராவிடம்பேசம் பிராமணர், சுத்திரியர், வைசியர், சூத்திரராகிய இவர்களின் முன்னோர் வனமொழியட்சரமுடையோடு என்னபாஷையில் ஒதினார்களென்று வினாவுகிறவர்களுக்கு, வடமொழியெனச் சொல்லுகிறதத்தில் ஒதினார்களென்றும், சமஸ்கிருதத்தில் ஒதுவது கற்றோருக்கென்று தமற்றோராகிய ஸ்திரிபுருஷருக்கு ஏலாமையால் யாவரும் எளிதில் அறியாதிருப்பொருட்டு, பரமேசுவரகடாகூத்தினுலே அகஸ்தியப்பிரமணத்திமிழ்ப்பாஷைக்கு எழுத்தையும், எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்றும் பஞ்ச இலக்கணங்களை யும் உண்டாக்கினார். அந்தப்பாஷையில் பிராமணசிரேஷ்டர்களான சுத்திரமூர்த்திகவாய்கள், சம்பந்தமூர்த்திகவாய்கள், மானிக்கவாசககவாய்கள், சகரகடாசுத்திரினுலே பஞ்சமேவமொழியுதேவாரம், திருவாசகமென்பவைகளையென்கிறபண்ணிபுருத்திரர்கள் தமிழ்ப்பாஷைபேசின தொண்டர். இதில் பரமேசுவர அன்புறு அகதியங்காட்டினதை ஆவாசியம் தத்துவத்திற்காண்க.

திருவள்ளூர்நாளைத்தூதிடைவிடுத்தமுதலே புண்டபாலையழைத்ததுமெனும்புபெண்ணுருவாக கண்டதுமறைக்கதவினைத்திரந்ததுக்கன்னி தண்டமிழ்ச்சொலோமறுபுலச்சொற்களோசாற்றி.

சுவாஸ்யங்களில் வேதத்தைப் பிராமணர்கள் ஒதிமுடிக்கவுடன் ஒதுவானென்றவேளாளர் மேற்படி தமிழ்வேதங்களை ஒதுகின்றனர். அதன்பின் சரப்பூர் ஆராதனையும் நடத்துவருகின்றது. இது பிராஸவே விஷ்ணுவாலயங்களில் வானவேதபாராயணம் முடிக்கவுடன் தமிழ்வேதமாகிய திருவாய்மொழி வைஷணவப்பிராமணர்களாலே ஒகப்பட்டுவருகின்றது.

வேளாளர்குத்திரர் வெண்பது.

பிராமணரிற்சிலர் அறிவினமாக தங்கையொழிந்தமற்றெல்லாம் குத்திரர்களுள் சொல்லிவருகின்றனர். இதுசரியல்ல. சுருதிப்படி

திருவிளையாடல் நாட்டிப்படலம்-குடி-வத-பாட்டு-

வேளாளர் இயல்பு

கைசியர்தொழிலையுடைய சூத்திரர்தொழிலன்று. இத்திரமக்கையையுடைய சூத்திரவிகிப்படிக்கின்ற பிராமணர் சூத்திரரிடத்தில் தானம் பூரிவாங்கு கிறதில்லை. ஆனால் வேளாளரிடத்தில் சுபாகுபிராத்தகாலக்களில் தானம் பூரி வாங்குவருகிறனர். வேளாளர் சூத்திரராலு அலர்க்கிடத்தில் பிராமணர் தானம் பூரி வாங்குவரமாட்டார்கள். சமயதிகைக்குச் சென்ற பிறகு நிருவணதிகைக்குவராமல் சோடசநிரியையகையும வேளாளரு க்குப் பிராமணர்செய்கிறார்கள். வேளாளர் சூத்திரரென்றால் அவர்களுக்குப் பிராமணர் அப்படிச்செய்யமாட்டார்களே.

சூத்திரர்க்கிடத்தில் தானம் பூரி வாங்கக்கூடாதென்றும், சித்திரா நிகைகிரமம் சோடசநிரியை அலர்க்கிடக்கிடையென்றும், சுருதி ஸ்மி திகைநிர்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. சூத்திரர் பூனூல் போடக்கூடாடுக ற்றும், ஸ்ரீமம்பண்ணக்கூடாதென்றுஞ்செய்யுமிருக்கின்றது. † சூத்திர ரிடத்தில் பிராமணர் தானம் பூரி வாங்கிவிடுவதற்குமுடக்கொடுத்துத்த சபண்ணலென்றுமென்று கண்டிருக்கின்றது. ‡ சூத்திரரிடத்தில் தானம் பூரி வாங்குவதைவிட தானியமறுத்த வயலில் உதிர்த்ததானியமணிகளை பொறுக்கலாமென்று கண்டிருக்கின்றது. § சூத்திரர் வேளாண்மையுஞ் செயலாமென்று சாஸ்திரமிருக்க போதிலும், வேளாண்மையிட்டுஞ் செய்பவர்களை வேளாளரென்றுசொல்லப்படவில்லை. அப்படிச்செய்வது சு ருதிசம்மந்தமுமன்று. சூத்திரர்களென்றுசொல்லும்பதத்திற்குவிவற்றொ ள்செய்யவேண்டுமென்பதின்பிராமணாகையால், அவர்கள் முதன்மாவருக்கும் எ ள்செய்யவேபிராமணமம். சூத்திரருக்குவிதிகப்பட்டவற்றொழிலிடு பேதாவது எப்போதாவது கொஞ்சமேனும் வேளாளருக்குச்சமயந்தப் பட்ட கல்லென்பதை யார்தான் அறியாதார்?

மந்திரி-யவது அத்தியாயம்-நாக-வது-பிரிவு; மக-வது-அத்தியாயம்-ச-வது-பிரிவு.

† மந்திரி-யவது-அத்தியாயம்-நாக-வது-பிரிவு.
‡ அத்தியாயம்-நாக-வது-பிரிவு.
§ அத்தியாயம்-நாக-வது-பிரிவு.

வேளாளர் இயல்பு

அனுதிசுவர் சிவன், அனுதிசுவர் சிவத்துவஜன்வந்திரப்பட்டமார், மசா கைப் திசைநயையுடைய பிராமணர், அனுசைவர் சூத்திரியரும் வைசிய ரும், அவர்தரசைவர் சூத்திரர்; பிராவசைவர் சூதவாகர் முதலான அனுலோ மர், அநியசைவர் பிரதிலோயர் முதலான மற்றவர்கள் என்று சிவர்கமல் தியேற்பட்டிருக்கின்றது. மேற்படி அநியசைவருக்கு ஏற்பட்ட பூசாகாரம் துஷ்டானளிதிகளும் அவ்விதிகளைச் சால்வாகிரந்தங்களும், வேளாள ருக்குரியவாகையாலல்லவா பிரம்மநாமந்திரந்த அநேகவிவாசாரியர் பத்ததிகையேற்படுத்தினார்.

கேரூட்டிச்செட்டிகள், காட்டுக்கேரட்டைச்செட்டிகள், செக்காரி ல்கிற என்னெய்வாணிபர், இலவாணிபர், ஆட்டுவாணிபர் பட்டிநாற்கா ரச்செட்டிகள், சலுப்பச்செட்டிகள், முதலான செட்டிக்கொழிந்தெடுத்தி வர்களை அத்தொழிற்காரணத்தார் செட்டிகளென்றும் செட்டிகளாகவே வைசியமென்றுஞ்சிலர்சொல்லார்கள்; இதுசரியல்லவென்பதைப்பின்வரு ம் ஏதுக்களால் அறியலாம்.

ஏருமுதல், பசுக்காத்தல், பொருளிட்டலெனும் முதலியவையுஞ் செய்வோர் வைசியமென்று சாஸ்திரவிதியேற்பட்டிருக்க, அதுபுது தொழிலையும் ஒருங்குசெய்யாமலும், வைசியஜாதி ஆசாராதுஷ்டானங்களை அதுஷ்டித்த வராமலுமிருப்பவர்களை வைசியமொனச்சொல்லவெவ்வாறு? விவாபாஞ்செய்கின்ற பார்ப்பாரையும், வாணிபஞ்செய்கின்ற சூத்திரரை யும் வைசியமென்று அறிவுடையோர் சொல்லவில்லையே. இக்காலத்தில்கூட த்திரியத்தொழில்செய்துவரும் பிராமணர்களையுஞ் சூத்திரர்களையும் கூதத் திரியமென்றுசொல்லுகிறோமா? வேளாளர் ஏருமுதலாம் பூவசியஞ்செய் வதும்புய்யிறையர் பள்ளமும், பசுக்காத்தலென்னும் கோவசியஞ் செய்கிற ம் கு இடையரும் ஏவல்செய்கிறார்கள்.

இவ்வனமிகையர்தொழிந்தாழ்ந்தவன் சொல்லப்படவில்லை. சூதிருக்கை பகவான் அயர்குலத்திலவளாந்தார். இவர்கடும் பரும்பாடும் நல்லொழுது முத லவர்கள். வேளடியாராகியதனித்தனிடா-கடல் திருமுலகாயனார் நுனாயகாய னார் ஆதிருவரும் இடையர் வேளாளர்சதுவருணத்தாரும்வழிபடுகின்றனர்.

செளந்தர் இயல்பு.

சொழுட்டிச் செட்டிகள் 5 பச்சைக்கு சவனி முதலியன பற்றைக் கடை
யிலாவது விவரம் பாரஞ்செய்வதும், பாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிகள் து
ல சவனி முதலியன விற்பதும், வட்டிக் குப்பணங்கொடுப்பதும், செக்கா
ரணனெய்யிற்பதும், பட்டுதூற்றகாரம் பட்டுதூற்றுச்சாயமேற்றி செக்வுக்
கொழலெய்வதும், இலைவறு ரிபர் வற்றில முதலிய வியாபாரஞ்செய்வ
தும், ஆட்டுணாணி பண்ணுதல் ஆடுமொழிசம் முதலிய வியாபாரஞ்செய்வது
ம், குப்பச்செட்டிகள் சட்டி கொடுக்கிறபல் செக்வுவியாபாரஞ்செய்வதும்
யாவரும் நந்தெரிந்தகடியும் இப்படி செட்டுப்பண்ணிச் செட்டிகளென்று
அழைக்கப்படுகிறவர்களை வையியொன்று சாஸ்திரிகள் சொல்லமாட்டார்
கனே

தேன்னபயிணம் பார்த்தசாரதிசெட்டியாரவர்கள் உச்சிட்ட தெலுங்கு பத்திரிகையில், செழுட்டிச்செட்டிகளை வைத்தினைன்று ஸ்கார்தம் சனச்சயாத சங்கிதை யி ழுருவகாண்டந்திற் சொல்லியிருப்பதாகக் கண்டிருக்கிறது. ஆனால் அப்பொருளில் தே சனச்சயாதசங்கிதையென்றொரு சங்கிதை யில்லையெ ன்றதுபடி இவ்வுரு குறிப்பினும்புகும்.

சகலவேதாந்தங்களின் சாரமுள்ளதெனினதாய் இவ் கண்டங்களாற்பின்
யப்பட்டதாய் ஒரிலக்கங்கிரந்தமுடைய கார்த்தபுராணமானது சனற்குமாரசன்
கியத, சூரசங்கிதை, பிரமசங்கிதை, விஷ்ணுசங்கிதை, சங்கரசங்கிதை, சூரசங்
கிதை, சூரசங்கிதை, சங்கிதையுடையது. அவற்றுள் சனற்குமாரசங்கிதை-இருத விர
தமும், சூரசங்கிதை-சது கிரந்தமும், பிரமசங்கிதை-நது கிரந்தமும், விஷ்ணு
சங்கிதை-இருதமும், சங்கரசங்கிதை-நது கிரந்தமும், சூரசங்கிதை-சது
கிரந்தமுடையது. நயத்து கிரந்தமுடையசங்கிரசங்கிதை-மது கண்டமுடையது. அவ
ற்றுள் முரப்பட்டது சிவரகசியகண்டம், அது-மருத கிரந்தமுடையதாய் மீனவ
கண்டம், அநரகண்டம், முகேசகண்டம், யுத்தகண்டம், தேவகாண்டம்,
சகலகண்டம், உபதேசகண்டம், சிவகாண்டங்களை யுடையதாயிருக்கும்.

(ஆ) இவ்வாறு நாவலரவர்கள் பதிவு செய்த கதைப் பணம் முகவுகா-யில் வதுபத்த
வதக்காண்க). பாரதம், புகழவரும் இவர்களில் சனச்சுயரதீயம்ருநீராலும் அது
புதிதொரு மச்செய்தது எனவுயிராண் முகவுகாண்க.

வேளாளர் இயல்பு.

இதில் அதிகாரமத்தைச் சாஸ்திரமிதப்படிசென்னைமேலவிரிப்ப
றப்படிசெட்டிகள்விக்கை, புத்தி, கல்லொழுக்கம் ஐகூரியங்கள்இரு
யவப்படிவிலுங் குறைவானவர்களைஞ்சொல்லக்கருதியதில்லை.

வேளாளர் சூத்திரரால் மேல்ஜாதியாருக்கு அவர் ஏவற்பணிகள் செய்து பண்டும்; அப்படியிலேயே பிராமணர் கூத்திரியர் வேளாளர் ஒருக இகாஜாதிகளைச் சூத்திரரென்று வேளாளர் சோழதேசத்தில் முக்கமாய் அழைப்பது யாவருக்குத் தெரிந்தகாரியம். அவ்விதஜாதியர் வேளாளகுலத்தவராகிய பண்டாரச்சந்திகள், தம்பிரான்கள், குருக்கள் முதலானவர்களாற் செய்யப்படும் மலேற்குரிய சகலகாலத்திற் சம்பந்திய சாப்பிடாமல் தனிப்பந்தியில் ஜாதிக்காரம்படி சாப்பிட்டுவருகிறார்களே தேவாலயம் பிரமாலயங்களிலும் கலியாணசபைகளிலும் தீர்த்தருகியும், தாம்பூலமும் வேளாளருக்கு முன்கொடுத்து தீவர்களுக்களிப்பது கொடுக்கப்பட்டிருவது எல்லாருக்கும் தெரிந்தவழக்கம் பிராமணரைப் போலவே வேளாளஜாதிக்குருக்கள், பண்டாரச்சந்திகள், தம்பிரான், முசுலமான்கள் சாஸ்திரவிதிப்படி எல்லாத்தீர்த்தருகியை யுஞ் செய்துவருகிறார்கள். அந்தக்கிரகங்களும் தானந்தரும்களும் அவர்களாற் செய்யப்படுகிற காக சேரன், சோழன், பாண்டியன் முதலான அரசர்கள் அநேகபுமிகா ளுஞ்செய்தார்கள். தருமச்சத்திரங்களும் மடங்களும் நிலபெற்றுவிட்டிருந் தின்றன. வேளாளருக்கு மேலானவர்களென்று தப்பாய்ச்செல்லப்படுகிற மேல்ஜாதியாருக்கும் அவ்வேளாளர் குருஸ்தானமாயிருந்து உபதேசஞ்செய்துவருகிறார்கள். வள்ளல்மடாதிபதியாகிய வேளாளக்குருந்தருள்வ ற சேஷராரருக்கிற இலவாணிபரையார், திருவண்ணாமலை மடமுதலான ஆசனத்து மடபதிகளாகிய வேளாளக்குருந்தருளிடத்திற் சேஷராரிருந்த நா டுக்கோட்டைச்செட்டிமாரையார், தென்னாதிபதிமுதலானவர்கள்.

காஞ்சிபுரமடம், தருமபுரமடம், திருவாரூர்மடம், திருவெண்ணாமடம், சொக்கபுரமடம், திருஞானசம்பந்தமுத்திகைமடம், செங்கோலமடம், உள்ளம்மடம் முதலான மடாபிதிகள்.

வேளாளர் இயல்பு.

முடபதியாகிய வேளாளக்குருட்டத்திற் சீஷராயிருக்கிற எண்ணெய்
 னாரையும், குருவுக்குமேலான வருணத்தானென்று சொல்லாதும், வே
 னரிலொரு பிரிவானவேளாண்செட்டிகளை மாத்திரம் வைசியனைச் சேர்த்
 து, அந்தந்தக்ளானமற்றவேளாளரைச் சூத்திரரென்று சொல்லுவதும்புக்
 ன்று, தருமபுமன்று. கோழுட்டிசெட்டிகள், செக்கார், இலவாணிபர்,
 வகைக்கம்மாள், குயவர் முதலானவர்கள் இன்ன ஜாதியென்பது சூத்திர
 னையுபிரபந்தங்களைப்பார்த்தாற்றெரியும் *. பட்டுநூற்காரர்களுக்கினை
 சூத்திரவென்றுத் தட்டி வைப்பதல்லவென்றும், தொகையகராதியில்
 'கொழில்' என்றவார்த்தையின்பிறப்பார்த்தறிக. வேளாண்மைவந்தவகை
 மும், தந்தொழிலுயர்ந்ததென்பதும், வேளாளர் சூத்திரர் தொழிலைச்செ
 டியவல்லென்பதும், அனேகபுராணங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

தந்தொழிலுயர்ந்ததென்பதும், வேளாளர் சூத்திரர் தொழிலைச்செ
 டியவல்லென்பதும், அனேகபுராணங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

தந்தொழிலுயர்ந்ததென்பதும், வேளாளர் சூத்திரர் தொழிலைச்செ
 டியவல்லென்பதும், அனேகபுராணங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

தந்தொழிலுயர்ந்ததென்பதும், வேளாளர் சூத்திரர் தொழிலைச்செ
 டியவல்லென்பதும், அனேகபுராணங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

தந்தொழிலுயர்ந்ததென்பதும், வேளாளர் சூத்திரர் தொழிலைச்செ
 டியவல்லென்பதும், அனேகபுராணங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

தந்தொழிலுயர்ந்ததென்பதும், வேளாளர் சூத்திரர் தொழிலைச்செ
 டியவல்லென்பதும், அனேகபுராணங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

தந்தொழிலுயர்ந்ததென்பதும், வேளாளர் சூத்திரர் தொழிலைச்செ
 டியவல்லென்பதும், அனேகபுராணங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

தந்தொழிலுயர்ந்ததென்பதும், வேளாளர் சூத்திரர் தொழிலைச்செ
 டியவல்லென்பதும், அனேகபுராணங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

தந்தொழிலுயர்ந்ததென்பதும், வேளாளர் சூத்திரர் தொழிலைச்செ
 டியவல்லென்பதும், அனேகபுராணங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

தந்தொழிலுயர்ந்ததென்பதும், வேளாளர் சூத்திரர் தொழிலைச்செ
 டியவல்லென்பதும், அனேகபுராணங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

தந்தொழிலுயர்ந்ததென்பதும், வேளாளர் சூத்திரர் தொழிலைச்செ
 டியவல்லென்பதும், அனேகபுராணங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

தந்தொழிலுயர்ந்ததென்பதும், வேளாளர் சூத்திரர் தொழிலைச்செ
 டியவல்லென்பதும், அனேகபுராணங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

தந்தொழிலுயர்ந்ததென்பதும், வேளாளர் சூத்திரர் தொழிலைச்செ
 டியவல்லென்பதும், அனேகபுராணங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

தந்தொழிலுயர்ந்ததென்பதும், வேளாளர் சூத்திரர் தொழிலைச்செ
 டியவல்லென்பதும், அனேகபுராணங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

தந்தொழிலுயர்ந்ததென்பதும், வேளாளர் சூத்திரர் தொழிலைச்செ
 டியவல்லென்பதும், அனேகபுராணங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

வேளாளர் இயல்பு.

வேளாளன் டிசைவளர்க்கும் தந்த வேளாள
 ரோடிக்குஞ்சிறுகொலம்பாணியாளர்,
 னொருமுடியரசரிருந்துசெங்கோல்
 செலுத்துவர் வேளாளர் புத்த செப்பலர்மோ.

வேளாளர் சிறப்பைப் பற்றி-

பிராமணர் சிறப்பு

திருஞாண்டி

பத்திர

ததிக

வாமிகள்

அருளிச்செய்த

உவது திருமுறை

கூப்பதிகம் உவது பாட்டு.

வாளார்கண்செந்துவர்வாய்மொழியான்மடந்தை
 தோளாகம்பாகமாப்புலகி னுன்றொலகோயில்
 வேளாளனென்றவர்கள் வள்ளன்மையான் மிக்கிருக்கு
 தாளாளாக்கரிற்றுன்றோன்றிமாடமே.

வேளாளர் சூத்திரராயின், வைசியருக்குரிய இயல்பு
 பூ, சூத்திரருடைய தொழிலல்லாததுமான "சாதல்" வேளாளருக்கு
 ன்று சூத்திரர் அரணு கூன்பாண்டியன் நாளில் திருஞானசம்பந்தர்
 டிசைவளர்க்கும் தந்த வேளாளர் புத்த செப்பலர்மோ
 திரிய அரணுகிய சூத்திரராத் தோளாகம்பாப்புலகி னுன்றொலகோயில்
 கு அன்னமளிக்கவெல்லு இல்லையென்று நிசாப்பட்ட வேளாளரு
 னைய நல்லுக்கன்றோ உலவாக்கொட்டையப் பரமேசுவரன் கொடுத்த
 து திருவிளையாடற்புராணம் உவது பாட்டு. ஜாதிகெறி பத்திரவே
 முகிவருமநாளில், நல்லான் சூத்திரராயிருக்கால் அந்தணருக்கு, அன்
 மளிக்குந்தொழில் அவனுக்கு க்கினைத்தி மாட்டாது. அப்போது

வேளாளர் இயல்பு.

என்பது அருத்தியபதி நியாயத்திலுமிருந்துகொள்ளத்தக்கது.

வேளாளர், பாண்டியவேளாளரென்றும், * தீர்ப்பவேளாளரென்றும், வேளாளரென்றும், கொண்ணடைக்கவேளாளரென்றும், நந்தவேளாளரென்றும், மலையமான்வேளாளரென்றும், சரீனவேளாளரென்றும், கல்கிவுகளுள் சிலர்தொண்டமண்டலத்தில் பிரபலராமிருந்தை நாட்கொண்டமண்டல முதலிமாறென்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றனர். இவ்வாறு தலைவல்லவருளத்தவரும்பெரும்பான்மையாய் விவளாண்மைக்கொழிந்தப்பிராசித்துத், தங்கவதொழிலை விவசாயத்தொழிலென்று நியாயஸ்தியத்திலுங் கச்சேரிகளிலும் பெருமையாய்ச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்களென தேசத்திலிருக்கிற சுந்தரியரும் குத்திரரும் கங்களைப் பிராமணரெனவுசெய்வதுபோலவே, தாழ்த்தநூதிகளிற் சிலர் † தங்களைவேளாளரென்றும் முதலிமாறென்றுஞ் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதால், அவர்களை வேளாளரெனவந்தாதிழைச்சேர்த்து அவர்கள் ஓசரையின்பேரில் ஜாதிநிர்த்தாணஞ்செய்துக்கொண்டனர்.

இவ்வாறு கெல்லலியிற் சுவாமி அளவரததானாதரென்றிற்-கெல்லையப் பாராக்குப் பங்குனிதத்திர மஹேஸ்வரத்தன்று வேளாளரெனியால் இப்போதும் முடிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மதுரைச் சோமசுந்தரபிணையம்மத்தியவேளாளர் கையினாலல்லவா முடிக்கப்பட்டது? அந்நாள் பிரகாரத்திலிற்றிருந்த அரசர்களுக்குப்பட்டந்தோறும் வேளாளர்மூலத்தினர்தான் அணைக்குடிச்-சாநிதாதிள்ள மரபுளோர் முடிக்கொடுத்து வந்தார்கள்.

பாண்டியவேளாளர்-காந்ததர்-

கந்தகோளமுதலானவர்கள்.

வேளாளர் இயல்பு.

சுந்தரிய அரசனான அரிமர்த்தபாண்டியனுக்கு மந்திரியருந்த பிராமண சிஷெஷ்டரான மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் “ஐயாறதனிற்சைவனாகியும்” * எனப் பிறநூலாய்மலர்ந்தருளியிருக்கிறபடி, கிருண்யாழ்நற் சித்திரைமாதம் சப்தமீதார உச்சவத்தில் பிராமணத்திருமேனியான திருநெல்சம்பந்தமுர்த்திசுவாமிகள் கூடவந்த பதினாயிரம் திருக்கூட்டங்களுள் பிராமணபோசனம் நடக்கையில், வேளாளத்திருமேனியாகிய பத்திருவாவுக்கரசு சுவாமிகள் கூடவந்த பன்னிராயிரந்த வைத்திருக்கப்பட்டத்திற்கு மஹேஸ்வரபூசைக்கிடமில்லாதிருப்பதும், சுவாமி மஹேஸ்வர திருவுளம்பற்றிச் சிவலிங்கத்திலிருந்து சைவகுறியெழுந்தாதி, வைத்திருக்கப்பட்டபின் பன்னிராயிரம்பேருக்கும் மஹேஸ்வரபூசைசெய்து அப்பால் சாயர்க்கூட தீபாராதனை சமயத்தில் சிவலிங்கத்தில் லக்கமாழ்த்தட்டையனுசரித்து, நாளதுவரை அந்த உச்சவத்தில் சைவர்களுக்கிடமிருந்து மஹேஸ்வரபூசை நடந்துவருவதைப்பறிந்தவர்கள், வேளாளரைத் காழ்வாண்டுள்ளும் வைசியரல்லவென்றுஞ் சொல்லமாட்டார்கள்.

“ஆதல் வேட்ட துவகையோமதல்
கோஷிகைக்காதல் குறைவறவுதல்
பொருடனையிட்டல் புகல்வித்யாதுந்
துவிசர்காராளர் கொழிகளாமெனத்
தும்பேராயக்கழுநினர்மன்றே”

முதல் முக்குலத்தவருக்கும் † எவல்லுண்டொழுந்திரவகைச் சுந்திரென்க மதுக-வது அத்தியாயம் கூக வது கலோகத்திற் சொல்லப்படுகின்றமையால் அப்படி இன்றியமையாதவேளைகளார் வேளாளரெனப்படுவர்.

* திருவாசகம்-உ-வது-தீர்த்தத் திருஅகவல்.

† “நெடுமுக்குலத்தனார்க்கே ஏவல்லுண்டொருகுறைய,
வெந்திரலாள்தாமேவித்தருத்திரொன்றும்”

[வீரமண்டலவர் குடாமணிநிகண்டி பக்கட்டேர்த்தொகுதி-உளவுது-பா. 11]

ஸ்ரீமத்கிருஷ்ணபெரியவர்க்காரர் அம்பப்பன், வண்ணன், ஐவகைக்கம்மாள், செக்கான், செம்மன், சங்கி, சூயவன், ஸ்டு, டிவாணி பன், கைக்கோன், பட்டுதற்காரன், ஓச்சன், குறவன், சிவடன், முத்தலகவிகளென்றும் அடியினைட்டுள்ளோரும் கூவரத்திற்கு அம்பட்டனும், சலவைக்கு வண்ணனும், காதுகுற்றவழி, பண்ணிச் செய்வது தட்டாணம், சங்கிராந்தி புண்ணியம், மும்பண லுக்காலம் இவைகளில் புதுமட்பாத்திரங்கொடுக்கச் சூயவன், தங்கும்வல்குறம்செய்யக் கொக்கோனும், விசேடகாலங்களில் திரிபுகற்குப் பட்டுசெய்தி ஓசெய்யப் பட்டுதற்கு, மாதமாளிகை, முத்தலவைசெய்யத்தச்சனும் கொல்லனும், கற்பணிசெய்யத் கற்றசனும், அபிஷேகதிபாதிக்கு எண்ணெயாட்டச்செக்காணும், குள - அங்கி, சூயவன்செய்யப்பாணனும், பாதாசைபண்ணச் செம்மனும், செத்தபயி, தூக்கிக்கொண்டுபோகச் சங்கியனும், மாயிசமுதவியவைவர் ஆடுவாணிபனும், மச்சம்பிடிக்கெய்த நிலமாக்களாகிய பாவரும், சூயவன்செய்ய காதுவளர்க்க பச்சை குத்த சூயவன்செய்யக் குறிஞ்சி, ஸ்ரீமத்கிருஷ்ணபெரியவரும், மற்றவர்களுக்குப் பிண்ணு சிலவேலைக்காரரும் லலவா இன்றியமையாத தொழிலாளிகளாய் நெய்ப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றனர். இவர்களிடமிருமுன்னறிப் பிரமாலயம், பிரமாலயம், யாகம், திசைகடத்துப்பத்திரியைகள் நடக்கமாட்டா. ஆகையால் இவ்வளவு தொழிலாளிகளும் பிரமாலயம், கந்திரியம், வைசியமாகிய முத்தந்தாராக்கும் இன்றியமையாத வேலைக்காரரென்றும், வேளாளருடைய பிரதான தொழிலாகிய வேளாண்மையைப் பிரமாலயம் அப்பியாசிக்கலாமென்று குத்திரதொழிலை அப்பியாசிக்கக்கூடாதென்றும் மறநெறிமுறையில் வகுத்திருக்கின்றது. வேளாண் குத்திராளுல் மேம்படி தொழிலாளிகளுடைய தொழிலைப் பண்ணியிருக்கையில் காலாமலருணத்துக்குக்கீழான, பஞ்சமஜாதிப்பகுதிக்குத்திருப்பதாக வேதாமசாஸ்திரங்கள் முறைநிலவில்லை. கூத்திரியரும் வைசியரும் காலாமலவரிடமிருந்து புராணத்திக்குணமுருப்பதால் சிலர் விரும்பப்படுமபுலது அறியாமை என்பதில் சந்தேகமில்லை. அப்பாய்ப்புராணங்களிற் கண்டிலம்.

“நீராருமுன்றாது-சிவந்தவருணத்தவர்யார்?
கேசம்புகழ்த்-திக்குவ்வராமமனை.
செப்பும்ந்தவைசியர்க்குச்-சேர்ந்தவனாழிதொன்னையாம்!
நின்முமவருக்குத்-திருக்கொழில்களாரும்.
எராருமவ்வாறும்-யாவைகாணம்மாளை?”
இசையார் மறையோத-பின் சொல்லுடனீதல்,
நின்பழுறவேட்ட-விநம்பொருளைத்தானிட்டல்,
ஏறுமுதல், கோக்காதத-லென்றுதொழிலாராகும்.
நீராருமுன்றாது-சிவந்தும்பொதுத்தொழிலாம்,
நீகோரும்பின் னன்று-நிகரில் சிறப்புத்தொழிலாம்.

[illegible]

செந்தாமோத்தரம் ஜயகை யாகவியல் முதற்பாட்டு.

செருமென் குதவென் குதப்பாற்பயின்மர் திரமென் கு
 ரிவான்வருபாவனை யென்ருபாமஞ்ஞானமகமென் கு
 தரிபுழைமோனார் திண்புஞ்சிறாதகிவந்தின் பவத்திணையும்
 மமேகோத்திண்புனைபரிவான் முனிவபுகர்வாமே.

[illegible]

இவதர்மோத்தரம் பன்னிரண்டாவது கோபுரவியல்-நாடக-நாடக-வது கவி.
 ஸ்ரீநிருக்ஞாநிமலன துசந்திதியில்வெண்விடைபுழைநிளங்குமந்த
 வெற்றினயல்க்கைத் துதலிசைத் துறையமுயிர்க்கிரக்கமெய்தியீசன்
 ருறந்தலித்கப்புகவத்திற்றென்றிபெழிந்பாற்கடவிறையுயர்தன்னை
 மறிநிலைவாழ்வார்த்துயரக்கொடுக்குமபரமனருள்வழியினாலே
 ன்னைதன்பத்திராகரம் பித்தகசிலைசுமனையெண்ணின் நநாம
 மயதனுக்குமறிதிறங்குபிலமேகரியவுருவணிகொள்வெம்மை
 க்கரத்தையிரமேதாநிரமேயெனத்துணிக் துராமஞ்சிரகல்வி
 தினைசெய்தல்க்குது முன்னுமாட...

8 பிரமநாதலகரும் சந்தானசுரியார் நால்வரிலுருவருநாகய உமா
 வாசிரியார்தனிச்செய்த திருத்தொண்டர் புரணம்-டுவதுகல்,
 மாறுகொடுகழையுநர்நீலச்செய்தவஞ்சிறையால்வணிகனுயிற் றப்பத்தாக்கள்
 கூறுமொழிகையு துதணித்தசெந்தகுழியிலெழுபதுபேருழுங்கிக்களக
 ஆறணிபெருசடைத் திருவாலங்காட்டப்பாண்டமுறதிமிர்தாநிமகுழியி னிழிப
 பேறுபெயர்வளாளபெருகையெம்மாநிதித்தனவிட்டிலவெனப்பேச்சலாடு

வேளாளர் இயற்பு.

உலகிற் பெருங்கீர்த்தி-புற்றவாராம்மனை!

சூழ்க்கல்லைப் போற்று-முழுவர் ஷண்மனை.

மேழித்தொடியெவர்க்கு-மேதினிசைம்மனை!

மேழிக்கொடிதானும்-வேளாளர்க்கம்மனை!

ஆனன்கொடி கடவெதும்-யாவர்காணம்மனை!

ஆள்வினையினமிக்க-ஆனியுழவரம்மனை..

சந்தமும் வேளாளர்-சுமபெருமைசூற்றுமிக்கச்

சந்தநாள்முற்றுந்-தழைத்துலகிலேவாழி!

மாமறைகள்வாழி-மதுநன்னெறிவாழி!

ஆனிரையெல்லாம்வாழி-யந்தணர்கள் தாம்வாழி!

வேந்தர்குலம்வாழி-வேளாளர் தாம்வாழி!

மேதினியெல்லாம்வாழி-மேழித்தொழிவாழி!

பூகலத்திலெல்லாம்-பொருளுமிகவாழியவே!!

